

اثر تنفس خشکی روی برخی صفات فیزیولوژیکی و عملکرد بیولوژیکی ارقام مختلف ماش

(*Vigna radiate (L.)*)

علیرضا شکوه فر^۱ و سعاد ابوفتیله نژاد*

- ۱) استادیار دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اهواز، گروه زراعت، اهواز، ایران.
 ۲) دانش آموخته‌ی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اهواز، گروه زراعت، اهواز، ایران.

* نویسنده مسئول: Sooadfathi@yahoo.com

تاریخ پذیرش: ۹۱/۰۷/۰۴

تاریخ دریافت: ۹۱/۰۴/۰۳

این مقاله برگرفته از پایان نامه کارشناسی ارشد است.

چکیده

این آزمایش در سال زراعی ۱۳۸۹-۹۰ در مرکز تحقیقات کشاورزی دزفول به صورت اسپیلت پلات در قالب بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار انجام شد. تیمارها شامل بذرهای سه رقم ماش (پرتو، توده هندی و لابن امید بخش ماش VC61) در کرت‌های فرعی و سه سطح آبیاری (بدون تنفس، تنفس خفیف و تنفس شدید به ترتیب با ۱۲۰، ۱۸۰ و ۲۴۰ میلی‌متر از تشت تبخیر) در کرت‌های اصلی بودند. در این بررسی صفات فیزیولوژیکی شامل میزان کلروفیل، هدایت روزنها، عملکرد بیولوژیکی و شاخص سطح برگ اندازه‌گیری شد. تنفس خشکی تأثیر معنی‌داری در سطح یک درصد بر میزان کلروفیل و هدایت روزنها داشت. کاهش مقدار هدایت روزنها و کلروفیل در برگ مشاهده شد. همچنین در این صفات در بین ارقام نیز تفاوت معنی‌داری وجود داشت و رقم VC61 بیشترین میزان هدایت روزنها را دارا بود. رقم VC61 با ۷۱/۷۱ عدد SPAD را دارا بود و میزان کلروفیل a+b رقم VC61، رقم هندی و پرتو به ترتیب با ۱/۳۶۴، ۱/۱۴۸ و ۱/۲۱۳ بود. تنفس خشکی در سطح پنج درصد تأثیر معنی‌داری بر عملکرد بیولوژیک و شاخص سطح برگ داشت. به این صورت با افزایش شدت تنفس خشکی این دو صفت کاهش می‌یابند.

واژه‌های کلیدی: کلروفیل، هدایت روزنها، تنفس خشکی، شاخص برداشت.

مقدمه

لگوم‌های دانه‌ای از عمدترين منابع پروتئيني در مناطق خشک و نيمه خشک جهان محسوب شده و نقش عمدتاي در اقتصاد اين مناطق دارد (Tesfaye *et al.*, 2006). ماش يك لگوم دانه ريز، تابستانه و با طول دوره رشد کوتاه می‌باشد که به صورت ديم در نواحی مرکزی و جنوب شرقی آسیا کشت می‌شود (De Castaet *et al.*, 1999). کمبود آب خاک عمدترين عاملی است که باعث کاهش رشد و عملکرد ماش در اين نواحی می‌گردد. اين مسئله در مناطق خشک و نيمه خشک که بارندگی کافی وجود ندارد يك مشكل جدي است (Tomaset *et al.*, 2003). مقدار آب در خاک برای رشد مطلوب گياه داراي حد اپتيميم است که به هر ميزان از اين حد کمتر و يا بيشتر شود رشد گياه را کاهش می‌دهد از آنجا که کشور ايران داراي آب و هوای نيمه خشک بوده و کمبود آب يكی از مشكلات اساسی کشاورزی ايران است، بنابراین وقوع تنفس خشکی در دوره رشد گياه اجتناب ناپذير می‌باشد و حتی در ارقام مختلف متفاوت است (خابنده و جليليان، ۱۳۷۶). بنابراین به منظور بهبود عملکرد ماش از طريق اصلاح واریته با عملکرد بالا و يا بهبود مدیریت زراعی، بررسی اثرات فیزیولوژیکی تنفس خشکی ضروري به نظر می‌رسد (De Casta *et al.*, 1999). اگر چه اطلاعات زيادي درباره اثرات تنفس خشکی به عملکرد دیگر لگوم وجود دارد ولی مطالعات انجام شده در مورد ماش بسيار محدود است (Tomas *et al.*, 1987). عموماً گزارش شده که تنفس خشکی عملکرد ماش را از طريق وزن خشک گياه و شاخص برداشت، کاهش می‌دهد (Tomas *et al.*, 2003). سطح برگ تعیین کننده ميزان تشعشع جذب شده توسط گياه و تعرق و تولید ماده خشک می‌باشد. بنابراین بررسی شاخص سطح برگ در اثر تنفس خشکی حائز اهميت است، کاهش وزن خشک گياه در اثر تنفس خشکی عمدتاً ناشی از کاهش تشعشع Lopez *et al.*, 1998; Tesfye *et al.*, 2006). عمدترين اثر تنفس خشکی روی کاهش اسيميلاسيون دی اكسيد كربن ناشی از بسته شدن روزنه می‌باشد (قادري و همكاران، ۱۳۸۵). اين در حالی است که دهيدراسيون ناشی از تنفس خشکی از طريق اختلال در واکنش بيوسيميائي فتوسنترزی نيز فتوسنترز را کاهش می‌دهد (Ahmadi and Siosemardeh, 2005). عمدت تفاوت های مشاهده شده در تعرق و هدایت روزنه‌ای بين تيمارهای رطوبتی احتمالاً ناشی از اين استراتژی است که گياه برای اينکه بتواند از خشکی اجتناب نماید و بتواند از مقدار آب محدودی که در اختيار دارد نهايیت استفاده را نماید، اقدام به بستن روزنه‌های خود می‌کند تا از هدر روی آب جلوگيري شود (Lopez *et al.*, 1998). بنابراین با شروع دوره خشکی تا مدتی گياه تعرق و هدایت روزنه‌ای خود را در سطح حداکثر نگه می‌دارد ولی با تداوم دوره خشکی اقدام به تنگ نمودن روزنه‌های خود و در نهايیت بستن آنها می‌نماید (Lopez *et al.*, 1998). تيمار شاهد در اثر اعمال تنفس خشکی بيشترین هدایت روزنه‌ای و پس از آن نيز تيمارهای تنفس خشکی خفيف و شديد قرار داشتند (مرادي و همكاران، ۱۳۸۴). ميزان كلوفيل در گياهان زنده يكی از فاكتورهای مهم حفظ

ظرفیت فتوسنتزی است. به نظر می‌رسد که کاهش فتوسنتز تحت تنفس تا حدی به واسطه کاهش غلظت کلروفیل است (Pessarkli, 1999). تنفس خشکی عملکرد ماش را از طریق کاهش وزن خشک کل گیاه و شاخص برداشت کاهش می‌دهد (Tomas *et al.*, 2003). وقوع تنفس خشکی در مراحل گل‌دهی و پر شدن نیام شاخص برداشت و در نتیجه عملکرد ماش را به وسیله کاهش نرخ نیام انگیزی و رشد نیام کاهش داد (De Casta *et al.*, 1999). مرادی و همکاران (۱۳۸۷) گزارش کردند که در ماش تنفس خشکی در مراحل مختلف رشدی، میزان فتوسنتز، هدایت روزنایی و محتوی نسبی آب برگ را کاهش می‌دهد که البته اثر تنفس خشکی در مرحله زایشی روی صفات ذکر شده محسوس‌تر بود. آن‌ها اظهار داشتند که تیمارهای تنفس شدید در مرحله رویشی و تنفس شدید در مرحله زایشی به ترتیب ۶ درصد و ۴۹ درصد عملکرد را نسبت به تیمار شاهد کاهش دادند. هدف از انجام آزمایش بررسی تأثیر تنفس خشکی و شدت تنفس بر صفات فیزیولوژیکی ماش و تعیین رقم مقاوم‌تر در شرایط تنفس خشکی می‌باشد.

مواد و روش‌ها

این آزمایش در سال زراعی ۱۳۸۹-۹۰ در مرکز تحقیقات کشاورزی صفتی آباد با طول جغرافیایی ۴۸ درجه و ۲۵ دقیقه شرقی و عرض جغرافیایی ۳۲ درجه و ۱۶ دقیقه عرض شمالی و ارتفاع این منطقه از سطح دریا ۸۲/۹ متر انجام شد. طرح مورد استفاده اسپیلت پلات در قالب بلوک‌های کامل تصادفی در ۳ تکرار بود. ارقام مورد استفاده شامل رقم پرتو و توده هندی و لاین امید بخش وی سی بودند. عملیات کاشت بذر در تاریخ ۲۶ تیر ماه سال ۱۳۹۰ انجام گرفت و زمان برداشت ۷/۱۷ بود. هر کرت شامل ۷ خط کاشت به طول ۶ متر در نظر گرفته شد. فاصله بین کرت‌های اصلی ۳ متر برای جلوگیری از نشت آب به کرت مجاور، فاصله بین کرت فرعی ۱ متر (۲ ردیف نکاشت) بود. تیمارهای تنفس رطوبتی استفاده شده در این آزمایش عبارت بود از تیمار بدون تنفس ۱۲۰ و تنفس خفیف ۱۸۰ و تنفس شدید ۲۴۰ میلی‌متر تبخیر از تشتک تبخیر کلاس A به منظور اندازه‌گیری میزان هدایت روزنی و دمای درونی و بیرونی برگ (C) از دستگاه IRGA (LCA4, LTD HoddonUK) مدل BiosenteticADC استفاده شد. تمامی اندازه‌گیری‌ها در ساعت ۱۱-۹ صبح (در زمان قبل و بعد از اعمال تنفس خشکی) در شدت نور ۱۲۰۰ تا ۱۴۰۰ میکرومول فوتون بر مترمربع صورت گرفت، زیرا تبادلات گازی در این محدوده زمانی تغییرات قابل توجهی ندارد (De Casta, 1999). بدین منظور از هر کرت آزمایشی ۵ بوته انتخاب و اندازه‌گیری‌ها از سومین برگ کاملاً توسعه یافته از بالای گیاه صورت گرفت. ابتدا قسمت میانی برگچه وسط را در داخل محفظه دستگاه قرار داده و پس از زمان لازم برای کالیبره شدن دستگاه داده‌های مورد نظر یادداشت شدند. همچنین از دستگاه کلروفیل‌متر برای اندازه‌گیری شاخص سطح برگ جهت اندازه‌گیری غلظت کلروفیل a+b از روش آرنون استفاده گردید (Arnon, 1975). بدین ترتیب که در مرحله گل‌دهی گیاه ماش از قسمت میانی برگچه وسط برگ شماره پنج (از بالای گیاه) در دو ردیف وسط هر پلات نمونه‌گیری

انجام شد. برای اندازه‌گیری کلروفیل a و b مقدار ۰/۵ گرم از برگ تهیه شده را با ۵ میلی‌لیتر استون را در هاون چینی کاملاً ساییده تا محلولی خمیری و نرم و کاملاً یکنواخت به دست آمد، حاصل را در یک بالن ژوژه ریخته و با استون به حجم ۲۵ میلی‌لیتر رسانیده شد. محلول به دست آمده چند بار از کاغذ صافی عبور داده شد تا بقایای نمونه برگ کاملاً بی رنگ شود. سپس مقدار ۰/۵ میلی‌لیتر از عصاره حاصل برداشته و با ۴/۵ میلی‌لیتر استن ۸۰ درصد مخلوط نموده، سپس محلول حاصل به مدت ۱۰ دقیقه در ۳۰۰۰ دور سانتریفیوژ گردید. پس از سانتریفیوژ کردن، محلول روئی جدا شده و میزان جذب نوری آن با استفاده از اسپکتوفوتومتر در طول موج ۶۴۵ نانومتر برای کلروفیل a و در طول موج ۶۶۳ نانومتر برای کلروفیل b قرائت شد و سپس غلظت کلروفیل ab تعیین گردید. میلی‌گرم کلروفیل a+b در هر گرم وزن تراز رابطه زیر به دست می‌آید:

$$5/\text{میلی‌لیتر حجم نمونه استخراج شده} \times \{(جذب در 663 \text{ نانومتر}) + 8/0.2\} / (\text{جذب در 645 \text{ نانومتر}})$$

همچنین جهت انجام محاسبات آماری و تجزیه واریانس و مقایسه میانگین از نرم‌افزار SAS استفاده گردید و برای مقایسه میانگین از آزمون چندامنه‌ای دانکن استفاده شد. جهت رسم نمودار از نرم‌افزار EXCEL استفاده گردید.

نتایج و بحث

شاخص سطح برگ

نتایج جدول ۱ نشان داد که اثر تنفس خشکی روی شاخص سطح برگ در سطح ۵٪ معنی‌دار بود ولی تفاوت معنی‌داری در میان ارقام مشاهده نشد. اثر متقابل تنفس و رقم در سطح ۵٪ تفاوت معنی‌داری را نشان داد. بیشترین شاخص سطح برگ در تیمار بدون تنفس با ۳/۷۴ و کمترین در تیمار تنفس شدید با ۱/۵۷ مشاهده شد (جدول ۳). مرادی و همکاران (۱۳۸۷) تیمار تنفس خفیف و شدید به ترتیب ۲۰ و ۷۸ درصد شاخص سطح برگ را نسبت به تیمار شاهد کاهش داد. شاخص سطح برگ تحت تأثیر تنفس خشکی در دوره رشد رویشی و زایشی کاهش یافت (پیشکپور و همکاران، ۱۳۸۴). امیری ده احمدی و همکاران (۱۳۸۹) اظهار داشتند که تنفس خشکی شاخص سطح برگ را کاهش داده است. سطح برگ تعیین کننده میزان تشعشع جذب شده توسط گیاه و بنابراین تعرق و تولید ماده خشک می‌باشد. تقسیم سلولی در اثر افزایش میزان اسید آبسسیک، تأمین نشدن آسیمیلات مورد نیاز برای رشد برگ و در نتیجه کاهش فتوسنتر از مهم‌ترین علل احتمالی کاهش شاخص سطح برگ بر اثر تنفس خشکی ذکر شده‌اند (Tesfaye et al., 2006).

شاخص کلروفیل و غلظت کلروفیل a+b

میزان کلروفیل در گیاهان زنده یکی از فاکتورهای مهم حفظ ظرفیت فتوسنتری است. نتایج جدول ۱ نشان داد که اثر تنفس خشکی روی شاخص کلروفیل در سطح یک درصد معنی‌دار بود. تفاوت معنی‌داری در سطح یک درصد در میان ارقام

مشاهده شد. در اثر متقابل تنش و رقم نیز تفاوت معنی‌داری در سطح یک درصد مشاهده گردید (جدول ۲). نتایج جدول ۱ نشان داد که اثر تنش خشکی بر غلظت کلروفیل $a+b$ در سطح یک درصد معنی‌دار بود. در مقایسه میانگین میان ارقام، تفاوت معنی‌داری در سطح پنج درصد معنی‌دار گردید و رقم وی سی با ۷۱/۷۱ بیشترین شاخص کلروفیل را دارا بود و میزان کلروفیل $a+b$ رقم وی سی و هندی و پرتو به ترتیب با ۱/۳۶۴، ۱/۱۴۸ و ۱/۲۱۳ مشاهده شد. در تیمار تنش خشکی ۲۰ روز پس از گل‌دهی کاهش کلروفیل مشاهده شد (احمدی و سی و سه مرده، ۱۳۸۳). در گزارشات خود اعلام کردند که تنش خشکی باعث کاهش شاخص کلروفیل در گیاه نخود شده است (پژشکپور و همکاران، ۱۳۸۴). در نتایج خود نشان دادند که کاهش رطوبت خاک باعث کاهش کلروفیل کل و کارتنوئیدها و سطح برگ شده است (قربانی و همکاران، ۱۳۹۰). تنش خشکی در کاهش قابل توجهی در مقدار کل کلروفیل در هر تیمار رطوبتی مشاهده شد. تنش خشکی باعث از هم گسیختگی ساختار سلول و اخلال در آنزیمهای سلول می‌باشد و از جمله کلروفیل که عامل اصلی در فرایند فتوسنترز و در نتیجه کاهش آسیمیلات‌سازی شده و در نتیجه کاهش عملکرد را به دنبال خواهد داشت (احمدی و سی و سه مرده، ۱۳۸۳). پس‌آبیدگی از دست دادن کامل آب است، به طوری که بتواند موجب از هم گسیختگی سوخت و سازی و ساختاری سلول و سرانجام توقف واکنش‌های آنزیمی گردد.

هدایت روزنه‌ای

نتایج جدول ۱ نشان داد که اثر تنش خشکی روی هدایت روزنه‌ای در سطح ۱٪ معنی‌دار بود و میان ارقام و اثر متقابل تنش و رقم تفاوت معنی‌دار مشاهده شد و تنش خشکی باعث کاهش هدایت روزنه‌ای گردید که در مقایسه ارقام، رقم وی سی بیشترین میزان هدایت روزنه‌ای را دارا بود (جدول ۲). مرادی و همکاران (۱۳۸۷) اعلام کردند که تنش خشکی در مرحله رویشی هدایت روزنه‌ای را به میزان زیادی کاهش داد و عمدت ترین اثر تنش خشکی روی کاهش آسیملاسیون CO_2 ناشی از بسته شدن روزنه می‌باشد. تیمارهای شاهد و تنش شدید به ترتیب بیشترین و کمترین میزان تعرق و هدایت روزنه‌ای را به خود اختصاص دادند (قادری و همکاران، ۱۳۸۵). عده تفاوت‌های مشاهده شده در تعرق و هدایت روزنه‌ای میان تیمارهای رطوبتی، احتمالاً ناشی از این استراتژی است که گیاه برای اینکه بتواند از خشکی اجتناب نماید و از مقدار آب محدودی که در Lopez et al., 1998 اختیار دارد نهایت استفاده را نماید، اقدام به بستن روزنه‌های خود می‌کند تا از هدر روی آب جلوگیری شود (، بنابراین با شروع دوره خشکی تا مدتی گیاه تعرق و هدایت روزنه‌ای خود را در سطح حداقل نگه می‌دارد ولی با تداوم دوره خشکی اقدام به کم کردن گشادگی روزنه‌های خود و در نهایت بستن آنها می‌نماید (Lopez et al., 1998). از آنجایی که تداوم باز بودن روزنه به آماس سلول‌های محافظ روزنه که خود آنها نیز جزئی از بافت اپیدرم برگ می‌باشند وابسته است، لذا کاهش در میزان محتوی آب برگ می‌تواند دلیل دیگر تفاوت هدایت روزنه‌ای و تعرق بین رژیم‌های مختلف رطوبتی

باشد (Lopez *et al.*, 1998). همان‌گونه که از نتایج برمی‌آید، تیمار تنش شدید و ملایم در مرحله رویشی به طور میانگین به ترتیب به میزان ۱۲ و ۲۳ درصد محتوی آب نسبی برگ را نسبت به تیمار شاهد کاهش دادند (مرادی و همکاران، ۱۳۸۴). تجمع اسید آبسیک در سلول محافظه روزنه در اثر ارسال پیام تنش از ریشه به برگ و کاهش محتوی نسبی آب بر گاز جمله مهم‌ترین دلایل بسته شدن روزنه در اثر تنش خشکی در مرحله رویشی می‌باشد (Chartzoulakisa *et al.*, 2002; Rosalesserna *et al.*, 2004; Clavel *et al.*, 2005) وقوع تنش در طی مرحله رشد رویشی باعث ایجاد تغییر در آناتومی روزنه می‌گردد. عوامل احتمالی تفاوت هدایت روزنطای در تیمار رویشی و زایشی (در مرحله زایشی کاهش بیشتر هدایت روزنها) شامل: گرم شدن هوا با پیشروی فصل رشد و در نتیجه افزایش شیب بخار بین برگ و اتمسفر و از دست رفتن سریع آماس برگ در مرحله زایشی و تضعیف اثر تنظیم اسمزی به دلیل کاهش میزان مواد اسمزی ناشی از کاهش فتوسنترز جاری می‌باشند (مرادی و همکاران، ۱۳۸۷).

عملکرد بیولوژیکی

نتایج جدول ۱ نشان داد که اثر تنش خشکی در سطح ۵٪ معنی‌دار شد ولی در میان ارقام تأثیر معنی‌داری مشاهده نشد. نتایج مقایسه میانگین میان اثر تنش خشکی نشان داد که تیمار بدون تنش با $15310/33$ کیلوگرم در هکتار بیشترین عملکرد بیولوژیکی، در تنش خفیف $14590/33$ و در تنش شدید کمترین عملکرد بیولوژیکی با $10940/11$ کیلوگرم در هکتار نشان داده شد (جدول ۳). ضابط و حسین زاده (۱۳۹۰) گزارش کردند که کاهش ارتفاع گیاه و تعداد گره در ساقه دلیلی است برای اینکه تنش خشکی باعث کاهش تقسیمات سلولی گردیده و رشد رویشی گیاه کاهش داده شده لذا عملکرد بیولوژیکی گیاه کاهش پیدا نموده است. در اثر تنش خشکی و کاهش سطح برگ از طریق کاهش تقسیمات سلولی و تورژسانس و بزرگ شدن و تأثیر بر رشد کل گیاه، کاهش ارتفاع بوته و ریزش برگ، همچنین کاهش هدایت روزنها برای جلوگیری از عدم هدر روی آب و در نتیجه جذب کمتر دی اکسید کربن و همچنین اثر تنش بر میزان کلروفیل باعث کاهش فتوسنترزمی شود. در نتیجه عملکرد بیولوژیکی که به عنوان مخزن تعیین کننده میزان عملکرد دانه است تحت تأثیر قرار می‌گردد. افزایش ماده خشک تولیدی در گیاهان تحت شرایط آبیاری مطلوب می‌تواند به دلیل گسترش بیشتر سطح برگ و نیز دوام سطح برگ آن باشد که با ایجاد منبع فیزیولوژیکی کارآمد جهت استفاده هر چه بیشتر از نور دریافتی باعث افزایش تولید ماده خشک شده است (Lak *et al.*, 2007). علت کاهش وزن خشک کل گیاه به علت کاهش فتوسنترز حقیقی، کاهش شاخص سطح برگ گیاه بر اثر تنش بوده است (Dillo *et al.*, 2001). مرادی و همکاران (۱۳۸۷) اظهار کردند که علت کاهش ماده خشک کل را همبستگی مثبت و بالای بین ماده خشک با فتوسنترز و شاخص سطح برگ در مرحله رویشی دانست و همچنین اظهار داشتند که تنش شدید در مرحله زایشی، بیشتر بر عملکرد دانه تأثیر می‌گذارد تا ماده خشک کل بنابراین باعث کاهش شاخص برداشت می‌شود. با افزایش زیست توده عملکرد اقتصادی افزایش و با توجه به آن که دانه حاصل فعالیت فتوسنترزی اندام‌هایی

چون شاخ و برگ می‌باشد، لذا همبستگی شدید و بالایی این دو صفت دور از انتظار نیست و این نشان می‌دهد که برای داشتن عملکرد اقتصادی بالا در دو محیط تنفس و بدون تنفس به گیاهانی با رشد سبزینه‌ای خوب و قدرت رویش مناسب احتیاج است که با نتایج Tesfay و همکاران (۲۰۰۶) و Joseph و Singh (۱۹۹۹) مطابقت دارد.

شاخص برداشت

نتایج جدول ۱ نشان داد که اثر تنفس خشکی، رقم و اثر متقابل تنفس و رقم بر شاخص برداشت در سطح یک درصد تفاوت معنی‌داری را ایجاد نمود. در ارقام وی سی، هندی و پرتو به ترتیب $30/59$ ، $20/89$ و $17/2$ درصد شاخص برداشت مشاهده گردید (جدول ۳). گالشی و بیات ترک (۱۳۸۹) گزارش دادند که تأثیرپذیری شاخص برداشت که نشان دهنده میزان تخصیص مواد فتوسنتری به دانه می‌باشد، تفاوت معنی‌داری در بین رژیمهای مختلف آبیاری نشان داده و علت کاهش ماده خشک کل را همبستگی مثبت و بالای بین ماده خشک با فتوسنتر و شاخص سطح برگ در مرحله رویشی دانسته و همچنین اظهار داشتند که تنفس شدید در مرحله زایشی بیشتر بر عملکرد دانه تأثیر می‌گذارد تا ماده خشک کل بنابراین باعث کاهش شاخص برداشت می‌شود که با نتایج Tesfay و همکاران (۲۰۰۶) مطابقت دارد. مرادی و همکاران (۱۳۸۷) نتیجه گرفتند که دلیل احتمالی کاهش شاخص برداشت این است که در پایان دوره رشد به دلیل کمبود آب قابل دسترس، قدرت انتقال مواد پروده به دانه کاهش یافته و منجر به افت عملکرد دانه می‌شود. همچنین کاهش تعداد غلاف در بوته که سهم مهمی در تولید عملکرد دارد از دلایل مهم کاهش شاخص برداشت در تیمار تنفس محسوب می‌شود. نتایج سایر تحقیقات نیز نشان داده است Gebeyehu *et al.*, 2006; که به دلیل تأثیر گذاری خشکی به عملکرد دانه شاخص برداشت در تیمار تنفس کاهش می‌یابد (;

(Khoshvaghti, 2006).

جدول ۱: تجزیه واریانس میانگین مربعات برخی صفات مورفولوژی و فیزیولوژیکی

منابع تغییرات	درجه آزادی	شاخص برداشت (%)	عملکرد بیولوژیکی	شاخص سطح برگ	شاخص کلروفیل	میزان کلروفیل a+b	هدایت روزنامه‌ای
تکرار	۲	$0/26^{ns}$	$150.76/70^{ns}$	$570/26^{ns}$	$20/71^{ns}$	$0/0.34^{ns}$	$255/11^{ns}$
آبیاری	۲	$74/93^{**}$	$494.60/1.82^*$	$550.7/89^{**}$	$90/32^{**}$	$0/0.411^{**}$	$188.54/32^{**}$
اشتباه (۱)	۴	$3/20$	$274.43/54$	$5/57$	$21/69$	$0/0.048$	$152.2/86$
رقم	۲	$42/48^{**}$	$328.11/15^{ns}$	130.8^{ns}	$50.8/75^{**}$	$0/0.22^*$	$122.51/37^{**}$
آبیاری × رقم	۴	$43/26^{**}$	$1013.76/48^{ns}$	$84/88^*$	$81/38^{**}$	$0/0.67^{**}$	$124.77/58^{**}$
خطا	۱۲	$6/56$	$825.45/93$	$63/16$	$29/81$	$0/0.5$	$264/81$
ضریب تغییرات (CV%)	$9/46$	$8/61$		$10/99$	$8/49$	$5/82$	$9/0.6$

* و ** به ترتیب بیانگر عدم اختلاف معنی‌دار و اختلاف معنی‌دار در سطوح احتمال پنج و یک درصد می‌باشند. ns

جدول ۲: نتایج مقایسات میانگین اثر متقابل آبیاری × رقم برای برخی صفات فیزیولوژیکی

هدايت روزنهای (mol H ₂ O m ⁻² s ⁻¹)	شاخص کلروفیل	a+b (میلی گرم در هر گرم وزن تر)	رقم	تنش خشکی
۲۱۹/۴۰ c	۷۰/۶۷ a	۱/۱۸ d		پرتو
۲۳۵/۳۰ b	۶۰/۴۳ b	۱/۳۱ c	هندی	بدون تنش
۲۸۸/۸۳ a	۷۲/۲۰	۱/۴۲ a		VC
۱۹۱/۹۷ d	۶۳/۶۳ b	۱/۳۱ c		پرتو
۷۲ h	۵۹/۶۳ c	۱/۱۱ e	هندی	تنش خفیف
۲۱۷/۲۷ c	۷۳/۲۳ a	۱/۲۹ c		VC
۱۲۷ f	۵۹/۱۳ c	۱/۱۵ de		پرتو
۱۱۱/۸۷ g	۴۹/۹۷ d	۱/۰۲ f	هندی	تنش شدید
۱۳۲/۹۳ f	۶۹/۷۰ a	۱/۳۸ b		VC

تیمارهایی که دارای حروف غیرمشترک هستند در آزمون چندآمنهای دانکن در سطح یک درصد دارای اختلاف معنی دار می باشند.

جدول ۳: نتایج مقایسات میانگین اثر متقابل آبیاری × رقم متقابل برای صفات شاخص سطح برگ، عملکرد بیولوژیکی و شاخص برداشت

شاخص برداشت (درصد)	عملکرد بیولوژیکی (کیلوگرم در هکتار)	شاخص سطح برگ	رقم	تنش
۲۱ c	۱۸۲۳۰ a	۳/۰ b		پرتو
۲۶/۴۰ b	۱۳۳۸۰/۶۷ b	۳/۴۹ b	هندی	بدون تنش
۳۳/۹۲ a	۱۴۳۲۰/۳۳ b	۴/۶۵ a		VC
۱۷/۱۲ c	۱۴۶۱۰/۳۳ b	۱/۹۴ e		پرتو
۱۷/۰۵ c	۱۵۴۳۰ b	۲/۲۰ d	هندی	تنش خفیف
۳۱/۵۰ b	۱۳۷۳۰/۶۷ b	۲/۷۵ c		VC
۱۱/۷۱ d	۱۰۸۲۰/۶۷ c	۱/۲۹ f		پرتو
۱۷/۶۹ c	۱۱۷۲۰/۳۳ c	۱/۶۸ e	هندی	تنش شدید
۳۰ b	۱۰۲۷۰/۳۳ c	۱/۷۳ e		VC

تیمارهایی که دارای حروف غیرمشترک هستند در آزمون چندآمنهای دانکن در سطح یک درصد دارای اختلاف معنی دار می باشند.

نتیجه‌گیری

هدایت روزنه‌ای، شاخص کلروفیل و میزان کلروفیل $a+b$ در اثر تنش خشکی کاهش یافت و با افزایش شدت تنش این تأثیر بیشتر مشاهده شد. در بین ارقام رقم VC61 نسبت به توده هندی و پرتو مقاومت بیشتری نشان داد. تنش خشکی تأثیری معنی‌داری در سطح پنج درصد بر عملکرد بیولوژیکی داشت، ولی تفاوت معنی‌داری بین ارقام مشاهده نشد. همچنین رقم VC61 دارای بیشترین شاخص برداشت بود که می‌تواند عکس العمل کلی گیاه به تنش خشکی را نشان بدهد.

منابع

- احمدی، ع. و سی و سه مرده، ع. ۱۳۸۳. اثر تنش خشکی بر کربوهیدارت محلول کلروفیل و پرولین در چهار رقم گندم سازگار با شرایط متفاوت اقلیمی ایران. *مجله علوم کشاورزی ایران*، ۳۵(۳) : ۷۵۳-۷۶۳.
- امیری ده احمدی، س.ر.، پارسا، م.، نظامی، ا. و گنجعلی، ع. ۱۳۸۹. تأثیر تنش خشکی در مراحل مختلف رشدی بر شاخص‌های رشد نخود (*Cicer arietinum L.*) در شرایط گلخانه. *مجله پژوهش‌های حبوبات ایران*، ۱(۲) : ۶۹-۸۴.
- پرشکپور، ا.، نوری، م.، خورگامی، ع.، نظری، س. و دانشور، م. ۱۳۸۴. تأثیر آبیاری تكمیلی بر عملکرد و اجزای عملکرد دانه، شاخص کلروفیل برگ و میزان نفوذ نور در گف سایه‌انداز گیاهی ارقام نخود کابلی. *مقالات اولین همایش ملی حبوبات*. پژوهشکده علوم گیاهی دانشگاه فردوسی مشهد. ایران، ص ۲۰۵-۲۰۷.
- خدابنده، ل. و جلیلیان، ع. ۱۳۷۶. بررسی اثر تنش خشکی در مراحل رشد زایشی بر حوانه زنی وقدرت بذر سویا. *مجله علوم کشاورزی ایران*، ۲۸(۱) : ۷-۱۱.
- ضابط، م. و حسین زاده، ع. ۱۳۹۰. تعیین مهم‌ترین صفات مؤثر بر عملکرد ماش (*vadiata/wilczekvigna*) با استفاده از روش‌های آماری چند متغیره در شرایط تنش خشکی و بدون تنش. *مجله پژوهش‌های حبوبات ایران*، ۲(۱) : ۸۷-۹۸.
- قادری، ن.ع.، سی سه مرده، س. و شاهویی، ص. ۱۳۸۵. بررسی اثرات تنش بر برخی خصوصیات فیزیولوژیکی در دو رقم انگور. *مجله علوم کشاورزی ایران*، ۳۱(۱) : ۴۵-۵۰.
- قربانی، ط.، گالشی، س.، سلطانی، ا. و زینلی، ا. ۱۳۹۰. تأثیر تنش خشکی بر پارامترهای رشد، محتوی کلروفیل و کارتنوئید در مرحله رویشی گیاه نخود. اولین همایش ملی و راهبردهای دستیابی به کشاورزی پایدار، ص ۱۳۸-۱۴۳.
- گالشی، س. و بیات ترک، ز. ۱۳۸۴. بررسی اثر تنش کم آبی پس از گرده افشاری بر قدرت بذر حاصله دو رقم گندم. *مجله علوم کشاورزی و منابع طبیعی*، ۱۲(۶) : ۶۳-۷۱.
- مرادی، ع.، احمدی، ع. و حسین زاده. ۱۳۸۷. واکنش زراعی- فیزیولوژی ماش (رقم پرتو) به تنش شدید و خفیف خشکی در مراحل رشد رویشی و زایشی. *مجله علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی*، ۴۵: ۶۷۱-۶۵۹.

- مرادی، ع.، احمدی، ع. و جودی، م. ۱۳۸۴. عکس العمل فتوسنتر و هدایت روزنهاي ماش به تنفس شدید و خفيف خشکي در مراحل مختلف رشدی. مقالات اولين همایش ملي حبوبات (پژوهشکده علوم گیاهی دانشگاه علوم گیاهی فردوسی مشهد). ۲۶۸-۲۷۲.

- Ahmadi,A. and Siosemardeh, A. 2005. Investigation on physiological basis of grain yield and drought resistance in wheat :leaf photosynthetic rate ,stomatal conductance, and non-stomatal Limitations. Int. J. Agric. and Biol., 7(5): 807-811.
- Arnon, D.I. 1975. Copper enzymes in isolated chloroplasts polyphenoxidase in Biba physio L.plan Vulgari s., 45: 1-1
- Chartzoulakisa, K., Patakasb, A., Kofidisc, A., Bosabilidisc, A. and Wastoub, A. 2002. Water stress affects on leaf anatomy, gas exchange. Water relations and growth of two avocado cultivars. Scientia ltroticulturae, 95: 39-50.
- Clavel, D., Drame, N.K., RoyMacauley, H., Bracounier, S. and Laffray, D. 2005. Aualysis of early respouses to drought associated with field drought adaptation in four sahelian groundnut (*Arachis hypogaea* L.) culativavs. Envivon. And Experim. Bot., 54: 219-23
- De, R. and Kar, K.1995. Seed germination and seedling growth of mung bean (*Vigna radiate* L.) under water stress induced by PEG-6000. Seed Science and Technology, 32, 301-308.
- De Casta, W.A.T.M., Shanmugathsan, K.N. and Joseph, K.D.S. 1999. Physiology of yield determination of mungbean under various irrigation regimesinthe dry and intermediate zones of srilanka Field crop, (61): 1-12.
- Diallo, A.T., Samb, P.I. and RoyMacauley, H. 2001. water status and stomatal benavioxr of cowpea, *Vigna unguiculata* (L.) Walp, plaunts inoculated with two *Glomus* species at low soil moisture levels. Eur. J. Soil Biol., 37: 187-196.
- Gebeyehu, S. 2006. Physiological response to drought stress of common bean (*Phaseolus vulgaris* L.) genotypes differing in drought resistance. Ph.D. Thesis. Univ. of Giessen. Germany, Pp. 121.
- Joseph, J., and Santhosh Kumar, A.V. 1999. Character association and cause effect analysis in some F2 population of green gram. Legume Research, 22: 99-103.
- Khoshvaghti, H. 2006. Effect of water limitation on growth rate, grain filling and yield of three pinto bean cultivars. M.Sc. Thesis. Faculty of Agriculture. Tabriz University.(In Persian), Pp. 138.
- Lak, S., Naderi, N., Siadat, S. A., Aynehband, A. and Noormohammadi, Gh. 2007. Effects of water deficiency stress on yield and nitrogen efficiency of grain corn hybrid KSC 704 at

- different nitrogen rates and plant population. Iranian J. Agric. Sci. Natur. Resour, 14(2): 63-76. (In Persian with English abstract).
- Lopez, F.B., Setter , T.L. and Mc David , C.R. 1988. Photosynthesis and Water vapor Exchange of Pigeon pea leaves in response to water deficit and recovery. Crop Sci., 28, 141-145.
- Pessarkli, M. 1999. Hand book of Plant and Crop Stress. Marcel Dekker Inc.697 Pages.
- Rosalesserna, R., Kohashishbata, J., Acosta Gallegos, J.A., Trejo Lopez, C., Ortiz Cereceves J. and Kelly, J.D. 2004. Biomass distribution, maturity, 135-143.
- Tesfye, K., Walke, S. and Tsubo, M. 2006. Radintion interception and radiation use efficiency of three gran legumes under water deficit conditions in semi-arid conditions. EUR. J. Agrin., 25:60-70.
- Tomas, T.H., Grey, D. and Biddigton,N.L.1987.The influence of the position of the seed on the mother plant on seed and seedling performance. Acta Hort (ISHS), 83: 56-57.
- Tomas, M., Roberson, J., Fukai S. and Peoples, M.B. 2003. the effect of timing and severity of water deficit on growth development, yield accumulation and nitrogen fixation of mungbean. Field crop Res., 86(1): 67-80.